

Când Dumnezeu tace

Pastor EUGEN MICUREȘCU,
Biserica Penticostală "Betel", Arad

În general, oamenii sunt tentați să facă răul, pentru că privesc în jur la cei păcătoși și văd că Domnul nu intervine imediat cu o atitudine de pedeapsă pentru faptele lor rele. Înțeleptul Solomon evidențiază foarte clar acest adevăr: „Pentru că nu se duce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă răul” (Ecles. 8:11). Dar pentru cei ce iubesc Legea Domnului și vor să rămână credincioși, vine în ajutor versetul 12: „Totuși, măcar că păcătosul face de o sută de ori răul și stăruiește multă vreme în el, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu și au frică de El”.

Privind la oamenii lui Dumnezeu din Biblie, vom vedea cum și ei s-au confruntat cu aceste realități, când s-au uitat la cei mândri care nesocoteau Legea lui Dumnezeu și totuși aveau propășire și erau fericiți. Dar niciunul nu a fost lăsat fără răspuns la întrebările lui, când s-a rugat lui Dumnezeu cu stăruință. Psalmistul Asaf mărturisește în Psalmul 73: „era să mi se îndoie piciorul și erau să-mi alunece pașii! Căci mă uitam cu jind la cei nesocotiți, când vedam fericirea celor răi” (v. 2-3), când în lupta lui lăuntrică, gândea: „Degeaba, deci, mi-am curățit eu inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție: căci în fiecare zi sunt lovit și în toate diminețile sunt pedepsit” (v. 3-4). Dar atunci când a intrat în Sfântul Locaș al Lui Dumnezeu, a primit lumină și înțelegere asupra soartei de la urmă a celor răi (v. 17) și în final a putut să spună: „Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu” (v. 28a). Prorocul Ieremia vine și el înaintea Lui Dumnezeu cu această întrebare: „Pentru ce propășește calea celor răi și toți mișei trăiesc în pace?” (Ier. 12:1b). În versetul 2 el constată ipocrizia lor: „Ce-i drept, ești aproape de gura lor, dar departe de inima lor!”. Iar în versetul 3 își exprimă satisfacția de a fi cu Dumnezeu: „Totuși Tu Doamne mă cunoști, mă vezi, îmi cercetezi inima și vezi că este cu Tine.” Iov este omul despre care Dumnezeu a putut să spună că a fost neprihănit și se abătea de la rău, fără să se fi lăsat ispitit de atitudinea celor din jurul lui. Satan a cerut să fie dat pe mâna lui și după ce s-au abătut toate nenorocirile peste el, a fost

lovit și cu o bubă rea din talpa piciorului până în creștetul capului. Atunci sufletul lui Iov tânjea de dor să poată veni cu pricina sa înaintea Domnului, dar Dumnezeu a tăcut și s-a ascuns de el. Iată sfatul dat lui Iov în vremea aceea: „Măcar că zici că nu-L vezi, totuși pricina ta este înaintea Lui: așteptă-L!” (Iov 35:14). În toată suferința lui, Iov nu și-a pierdut încrederea în Dumnezeu și a spus: „Știu că Răscumpărătorul meu este viu... Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne voi vedea totuși pe Dumnezeu. Îl voi vedea și îmi va fi binevoitor...” (Iov 19:25-27). Credința și răbdarea lui Iov nu și-au pierdut răsplata și el a primit de la Dumnezeu mai multă propășire și fericire la urmă, decât la început.

Pentru a rezista în fața păcatului și a efectelor lui distrugătoare, voi prezenta câteva atitudini greșite cu care suntem ispitiți atunci când Dumnezeu tace și nu ne pedepsește îndată păcatul.

1. Impresia greșită că Domnul nu vede și nu aude.

Psalmistul strigă către Dumnezeu să se scoale și să pedepsească pe cei mândri pentru faptele lor pentru că zic: „Nu vede Domnul și Dumnezeul lui Iacov nu ia aminte” (Psalmul 94:7). Dar iată răspunsul la strigarea lui: „Cel ce-a sădit urechea, s-ar putea să n-audă? Cel ce-a întocmit ochiul s-ar putea să nu vadă? Cel ce pedepsește neamurile s-ar putea să nu pedepsească?...” (v. 9-10). Faptul că Dumnezeu tace îi poate încuraja pe unii să facă răul și în același timp să facă și lucrarea Domnului, fapt surprins de muștrarea Domnului prin Asaf: „Dumnezeu zice însă celui rău: «Ce tot înșiri tu legile Mele și ai în gură legământul Meu, când tu urăști muștrările și arunci cuvintele Mele înapoia ta? Dai drumul gurii la rău și limba ta urzește vicleșuguri. Stai și vorbești împotriva fratelui tău, clevetești pe fiul mamei tale. Iată ce ai făcut și Eu am tăcut. Ți-ai închipuit că Eu sunt ca tine. Dar te voi muștra și îți voi pune totul sub ochi!»” (Psalmul 50:16-21).

Profetul Ieremia, vorbind din partea Domnului de omniprezența și omnisciența Lui, spune: „Poate cineva să stea într-un loc ascuns fără să-L vadă Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile și pământul?”

„Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea”.
(Psalmul 119:105)

zice Domnul” (Ieremia 23:24). Profetul Amos arată cât de bine și de profund ne cunoaște Domnul, nu numai faptele, dar și gândurile, chiar și pe acelea pe care nu le-am exprimat prin intenții și nu putem să le materializăm în fapte. „...*(El) spune omului până și gândurile lui*” (Amos 4:13a). Iar David afirmă: „*Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol și de departe îmi pătrunzi gândul. Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul... Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul ca lumina*” (Psalmul 139:1-12). În aceste condiții de supraveghere absolută trebuie să trăim în lumină, căci „întunericul” este doar o impresie temporară eronată.

2. Impresia greșită că Domnul gândește ca și noi

Prorocul Isaia trage un semnal de alarmă în privința aceasta când scrie: „*Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci, cât sunt de sus cerurile față de pământ atât sunt de sus... gândurile Mele față de gândurile voastre*” (Isaia 55:8-9). Această stare este specifică oamenilor care tră-

iesc sub influențe umaniste, dar toți care am înviat împreună cu Hristos, „*avem gândul lui Hristos*” (1 Corinteni 2:16) și umblăm după lucrurile de sus (Col. 3:1-3). „*Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos*” (2 Corinteni 10:5). Ferice de cei care nu confundă ideile lor cu gândurile Domnului și în sinceritate, caută voia Domnului, așa cum apostolul ne îndeamnă: „*Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită*” (Rom. 12:2).

3. Impresia greșită că Domnul uită și nu pedepsește

Chiar și atunci când noi trecem cu vederea evenimentele și credem că unele fapte s-au uitat, să fim convinși că Domnul nu uită faptele noastre, nici pe cele bune, nici pe cele rele. Va veni vremea când ne vor fi reamintite, precum bogatului nemilostiv, căruia Avraam i-a zis: „*Adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune și Lazăr și-a luat pe cele rele...*” (Luca 16:25). Dar până când Dumnezeu va vorbi: „*Cel rău zice cu trufie: «Nu pedepsește Domnul!»... El zice în inima lui: «Dumnezeu uită! Își ascunde Fața și în veac nu va vedea!»*”

De aceea, psalmistul întreabă: „*Pentru ce să hulească cel rău pe Dumnezeu? Pentru ce să zică în inima lui că Tu nu pedepsești?*” (Ps. 10:4-13). Dar Dumnezeu pedepsește „*faptele și gândurile... (când) vine vremea...*” (Isaia 66:18), fie în viața aceasta, după cum anunța profetul: „*...îngîmfatule! zice Domnul, Dumnezeul oștirilor; căci ți-a sosit ziua, vremea pedepsirii tale!*” (Ier. 50:31), fie la judecata de apoi: „*Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău*” (Ecles. 12:14). Profetul Țefania arată și el atitudinea lui Dumnezeu împotriva celor răi: „*În vremea aceea, voi pedepsi pe toți oamenii care se biziuesc pe drojdiile lor și zic în inima lor: «Domnul nu va face nici bine nici rău!»*” (Țef. 1:12). Domnul însă așteaptă cu răbdare, dar unii nu înțeleg sensul atitudinii Lui: „*Căci Eu sunt cu luare aminte și aud că ei nu vorbesc cum ar trebui, nici unul nu se căiește de răutatea lui și nu zice: «Ce am făcut?»*” (Ier. 8:6). Pentru această întârziere, stă scris: „*Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului!*” (Apoc. 6:10), dar Domnul promite: „*Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui*” (Apoc. 22:12).

Dublă sărbătoare la Biserica Penticostală BETEL din Arad, în data de 23 iunie a.c.: celebrarea Pogorării Duhului Sfânt și botezul noutestamental a 65 de suflete, care au încheiat legământ cu Domnul. În fotografie, alături de candidați, prezbiterul Pavel Bupte, pastorii Iosif Anca, Daniel Grigoricu (invitat la eveniment) Eugen Micurescu, prezbiterul Dorel Căsălean, pastorul Samoil Fedur și prezbiterul Liviu Mureșan.